

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/79/2019
Identifikačné číslo spisu: 1110241879
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1110241879.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: IPESOFT spol. s r.o., so sídlom Bytčická 2, 010 01 Žilina, IČO: 31 589 898, zastúpeného advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: DATEX Control Systems Slovakia, spol. s r.o., v likvidácii, so sídlom Vánsovej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 841, zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Nemčekom, so sídlom Čajkovského 5, 811 04 Bratislava, o ochranu proti nekalej súťaži, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28CbPv/7/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. októbra 2017, č. k. 4Cob/97/2015-226 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 2. júla 2019, č. k. 4Cob/97/2015-359, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. októbra 2017, č. k. 4Cob/97/2015-226 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 2. júla 2019, č. k. 4Cob/97/2015-359 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 26. októbra 2017, č. k. 4Cob/97/2015-226 v znení opravného uznesenia krajského súdu z 2. júla 2019, č. k. 4Cob/97/2015-359 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 29. januára 2015, č. k. 28CbPv/7/2010-170, ktorým prvej inštancie žalobu zamietol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaslať list obchodným spoločnostiam X., a.s., I., s.r.o. a C., s.r.o. v znení uvedenom vo výroku rozsudku a zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33 000,- eur. Žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav veci, ale jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení. Následne skonštatoval, že sa nestotožnil s tvrdením okresného súdu, že svedkovia Ing. C. a Ing. W. svojimi výpoveďami nepotvrdili tvrdenie žalobcu v tom smere, že vzhľadom na „ohováračské“ e-maily žalovaného nedošlo k uzatvoreniu servisného kontraktu. Predmetnými svedeckými výpoveďami bolo podľa názoru krajského súdu jednoznačne preukázané, že v dôsledku konania žalovaného mal žalobca problémy pri uzatváraní servisného kontraktu a X. neuzatvoril so žalobcom ročnú zmluvu o servise. Žalobca poskytoval služby

pre X. bez možnosti fakturácie, pričom v priebehu roku 2009 realizoval pre X. výkony vo výške 182 701,84 eur. Svedok C. vo svojej výpovedi uviedol, že o existencii pána X. sa dozvedel až v roku 2009 a od tohto momentu sa zhoršili vzťahy v X., pričom potvrdil, že 7 až 8 mesiacov pracovali bez podpísanej zmluvy. Svedok W. mal potvrdiť, že na základe konania žalovaného sa rozbehlo interné vyšetrovanie, čo viedlo k utlmeniu spolupráce so žalobcom, keď požiadavky X. na výkon žalobcu sa výrazne znížili.

1.2. Podľa krajského súdu bolo jednoznačne preukázané konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi a s následkom privodiť žalobcovi ujmu. V nadväznosti na predmetný záver dodal, že pre posúdenie, či žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcovi ujmu alebo nie, nie je vôbec rozhodujúce, kedy uzatvoril kontrakt so žalobcom. Pre naplnenie generálnej klauzuly nekalej súťaže totiž stačí, že konanie žalovaného mohlo žalobcovi privodiť ujmu.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 5. februára 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ C.s.p.

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl v tom, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, že neboli splnené dôvody pre priznanie nároku žalobcu na peňažnú satisfakciu, a že je vnútorne rozporuplné. Dovolateľ poukázal na to, že krajský súd najprv skonštatoval, že okresný súd správne a dostatočne zistil skutkový stav veci a následne dospel k opačným skutkovým zisteniam, než súd prvej inštancie, keď výpovede svedkov C. a W. považoval za dôkazy, ktoré mali jednoznačne preukazovať, že v dôsledku konania žalovaného mal žalobca problémy pri uzatváraní servisného kontraktu. Predmetné zistenie krajského súdu je podľa dovolateľa svojvoľné, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

3. Žalobca vo vyjadrení zo 7. marca 2018 navrhol dovolanie odmietnuť, pričom uviedol, že závery, ktoré zo svedeckých výpovedí svedkov Ing. C. a Ing. W. vyvodil okresný súd, z nich vôbec nevyplývajú.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

5. Pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. je relevantná výlučne námietka týkajúca sa toho, že odvolací súd dospel k odlišným skutkovým zisteniam než okresný súd, pričom v odôvodnení výslovne skonštatoval, že súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav veci.

6. Vo vzťahu k predmetnej dovolacej námietke poukazuje dovolací súd na relevantnú právnu úpravu, v zmysle ktorej platí, že:

I. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 C.s.p.),

II. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 C.s.p.),

III. Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 C.s.p.).

6.1. Z judikatúry k viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie vyplýva, že:

I. Predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je zopakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom (viď napr. 5Cdo/131/2009),

II. Odvolací súd musí zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie, ak vykonané dôkazy mali byť podľa názoru druhoinštančného súdu hodnotené odlišne, ako sa stalo v konaní pred súdom prvej inštancie (viď napr. II. ÚS 506/2013),

III. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimku z tejto zásady predstavuje prípad, v ktorom odvolací súd dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje.

Urobí tak v prípade, ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ak sa má vykonať pred odvolacím súdom dokazovanie, je potrebné nariadiť pojednávanie. Touto úpravou sa sleduje dôsledné rešpektovanie procesných práv strán sporu. Z hľadiska skutkového stavu možno uviesť, že pokiaľ odvolací súd vychádza z iných skutkových záverov ako súd prvej inštancie, musí jeho rozhodnutiu predchádzať pojednávanie, na ktorom sa zopakujú dôkazy alebo sa dokazovanie doplní vykonaním ďalších dôkazov (viď najmä 2Obdo/33/2017), IV. Ak odvolací súd procesným postupom odporujúcim zákonnej úprave (§ 383 C.s.p.) bez toho, aby za účelom zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 384 ods. 1 C.s.p.) nariadil odvolacie pojednávanie (§ 385 ods. 1 C.s.p.), prehodnocoval dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a v otázke rozhodujúcej pre rozhodnutie vo veci prijal odlišný skutkový záver než súd prvej inštancie, týmto nesprávnym procesným postupom - okrem iného odporujúcim zásade priamosti a ústnosti súdneho konania - znemožnil strane realizáciu jej patriacich procesných práv, pričom miera tohto zásahu do procesných práv mala za následok porušenia práva na spravodlivý proces (k tomu viď aj 3Obdo/34/2018).

8. V rozhodovanej veci odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď vo veci vyhlásil dňa 26. októbra 2017 verejne rozsudok, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu. Odvolací súd nezopakoval ani nedoplnil dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, preto bol pri prejednaní odvolania viazaný skutkovým stavom, tak ako ho na základe vykonaného dokazovania ustálil súd prvej inštancie.

8.1. Napriek tomu, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku skonštatoval (viď bod 47 odôvodnenia rozsudku krajského súdu), že súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav a že zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver, vo svojom rozsudku bez zopakovania alebo doplnenia dokazovania vyslovil skutkové závery odlišné od skutkových záverov prijatých súdom prvej inštancie. Krajský súd bez zopakovania dokazovania prehodnocoval skutkové závery vyslovené súdom prvej inštancie a na týchto odlišných skutkových záveroch založil svoje rozhodnutie.

8.2. Dovolací súd poukazuje na to, že okresný súd vo svojom rozsudku (strana 16 odôvodnenia rozsudku okresného súdu) skonštatoval, že „svedkovia Ing. C. a Ing. W. svojimi výpoveďami nepotvrdili dôvodnosť podanej žaloby a nepotvrdili tvrdenie žalobcu v tom smere, že medzi ním a spoločnosťou X., a.s. vzhľadom na ‚ohováračské‘ e-maily nedošlo k uzatvoreniu ročného servisného kontraktu. Práve naopak svedkovia toto tvrdenie vyvrátili, ročný servisný kontrakt bol uzatvorený aj keď s oneskorením, naviac pracovníci žalobcu mali ‚normálny‘ vstup do objektu X. aj pred uzavretím následného ročného kontraktu.“ Odvolací súd naopak v odôvodnení svojho rozsudku (bod 54 odôvodnenia rozsudku krajského súdu) uviedol, že „sa nestotožnil s tvrdením okresného súdu, že svedkovia Ing. C. a Ing. W. svojimi výpoveďami nepotvrdili tvrdenie žalobcu v tom smere, že vzhľadom na ‚ohováračské‘ e-maily žalovaného nedošlo k uzatvoreniu servisného kontraktu. Predmetnými svedeckými výpoveďami bolo jednoznačne preukázané, že v dôsledku konania žalovaného mal žalobca problémy pri uzatváraní servisného kontraktu a X. neuzatvoril so žalobcom ročnú zmluvu o servise. Žalobca poskytoval služby pre X. bez možnosti fakturácie, pričom v priebehu roku 2009 realizoval pre X. výkony vo výške 182.701,84 eur. Svedok C. vo svojej výpovedi uviedol, že o existencii pána X. sa dozvedel až v roku 2009 a od tohto momentu sa zhoršili vzťahy v X., pričom potvrdil, že 7 až 8 mesiacov pracovali bez podpísanej zmluvy. Svedok W. mal potvrdiť, že na základe konania žalovaného sa rozbehlo interné vyšetrovanie, čo viedlo k utlmeniu spolupráce so žalobcom, keď požiadavky X. na výkon žalobcu sa výrazne znížili. Bolo teda jednoznačne preukázané konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi a s následkom privodiť žalobcovi ujmu.“

8.3. Z uvedeného je podľa dovolacieho súdu zrejмый záver, že postup odvolacieho súdu nebol v súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou (viď bod 6 vyššie) a ani v súlade s citovanou judikatúrou (viď bod 6.1. vyššie). Preto dovolací súd konštatuje, že žalovaný dôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

9. Záverom dovolací súd k argumentácii žalobcu poznamenáva, že z hľadiska prípustnosti (a dôvodnosti) dovolania žalovaného je irelevantné, či skutkové závery, ktoré vyslovil okresný súd vyplývali, alebo nevyplyvali z výpovedí svedkov Ing. C. a Ing. W.. Dovolací súd nie je oprávnený predmetnú skutočnosť posudzovať, a to ani v prípade, ak by vyššie uvedené skutkové závery okresného

súdu boli nesprávne (a správne by boli skutkové závery krajského súdu). Z hľadiska posudzovania prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. je významná len tá skutočnosť, či pri prehodnocovaní skutkových záverov súdu prvej inštancie odvolacím súdom bol zo strany odvolacieho súdu dodržaný postup predpokladaný v ustanovení § 383 v spojení s § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 C.s.p. [čo však v rozhodovanej veci (viď bod 8 vyššie) dodržané nebolo - pozn. dovolacieho súdu].

10. Vzhľadom na to, že konanie pred odvolacím súdom bolo poznačené existenciou vady zmätočnosti uvedenej s ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p., najvyšší súd žalovaným napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.).

11. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 C.s.p.).

12. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.